

تل افغان

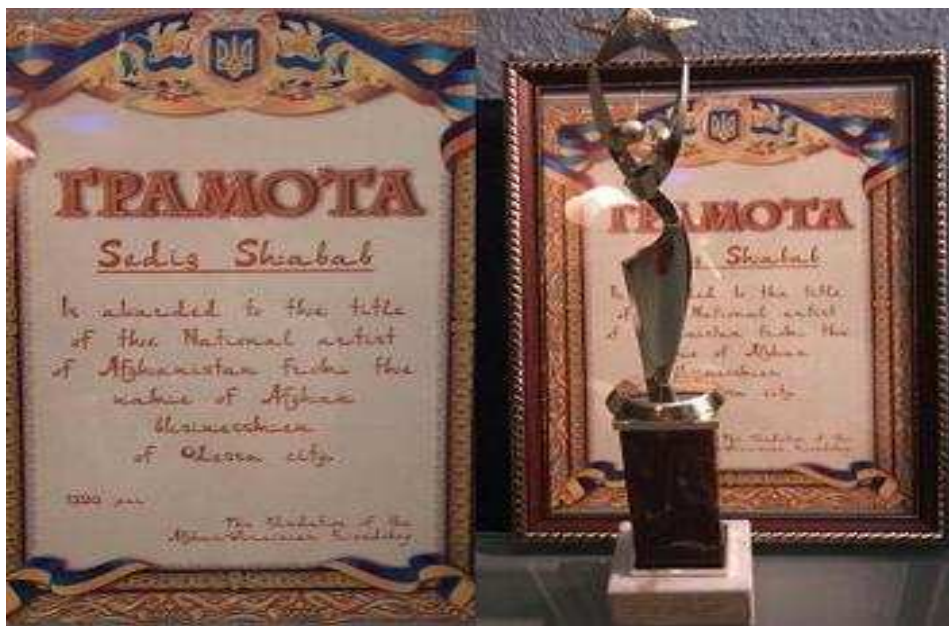
www.talafghan.com

خپلواکه ، ناپیلي ، ټولنيزه او فرهنگي وېب پاڼه

صديق شباب

پنجشنبه 11 حمل 1390

هم میهنان گرامی!

سال هاست مهربانی های فراوان هموطنان عزیزم را با تمامی وجود حس می کنم و محبت شان را مایه ی امید پنداشته، برای خوشدلی ها و خوشکامی هایشان در راه پیچیده و دشوار هنر گام بر می دارم. من بی این که متوسل به هیچ داوری در مورد آثار هنری ام شوم، افتخار دارم بنویسم که همیشه با صمیمانه ترین محبت نسل های رنج دیده ی سرزمینم از هرتبار وزبانی پذیرایی شده ام و امید چنین برخوردی را در آینده نیز دارم.

اما در این نوشته اجازه می‌خواهم تا در کنار سپاسگزاری از لطف همه‌ی دوستان و علاقمندان عزیزم، مشخصاً ادای حرمت کنم به دو محبت به یادماندنی که، در این روزها از سوی مردمان دیار نازنینم، شامل حال شده است.

نخست سپاسگزارم از شنونده‌های عزیز و دوست داشتنی، مردمی‌ترین رادیوی افغانستان، آرمان اف ام، که با شنیدن آهنگ هایم به ویژه آهنگ "مه به دست‌های سفیدش بمرم" این افتخار را به من داده اند که در میان 100 آهنگ برتر سال 1389، اثر این حقیر جایگاه نخست و بیشترین شنونده را داشته باشد. اطمینان می‌دهم که در کنار همین آهنگ در آلبوم "گمشده" ام نزدیک به ده آهنگ دیگر را نیز با سعی فراوان و تلاش خستگی‌ناپذیر ساخته و سروده‌ام که انشاالله شایسته‌ی ذوق عالی مردمانم خواهد بود، و امیدوارم هرچه زودتر اسپانسر اصلی آن آلبوم بنیاد عزیزی، بتواند آن را در اختیار مردم شریف مان قرار دهد، تا اگر باشد برای دقایقی هم شادی و لبخند بر لبان هم میهنان مان جاری شود.

دو دیگر ممنونم از انجمن بازرگانان افغانستان در اوکراین که در مجمع بزرگی، لقب هنرمند ملی و دیپلوم افتخاری این نهاد را چندی پیش، با محبت تمام به من تفویض کردند، که بدون شک این امر عزم مرا برای آهنگ ساختن و سرودن برای فرهنگ بومی سرزمینم، محکم‌تر از پیش خواهد ساخت.

همچنان اظهار شکران می‌کنم، از برگزارکنندگان فیستوال بازار شرق، که در اگست 2010 میلادی، آثار هنری ام را درخور ستایش دانستند و با اعطای دیپلوم افتخاری این نهاد از میان شمار زیادی از هنرمندان کشور های آسیایی، به من افتخار بخشیدند.

باور دارم حمایت‌های مردمی از همه‌ی کسانی که با فکر و فرهنگ برای بارور کردن هنر در هر سطح و جایگاهی، کار و پیکار می‌کنند، می‌تواند، مسایه‌ی امید بزرگی باشد برای زنده نگه داشتن فرهنگ در دیار مان، که با توجه به مولفه‌های مدرن جهانی شدن، از گذرهای مختلفی آسیب پذیر است، و خرد و خبرگی همه‌ی مردم فرهنگ پرور ما را نیازمند، که درست هنرمندان، آواز خوانان، شاعران، نویسندگان و همه‌ی اهل قلم و رسانه‌ی ما از چنین امر به دور نیستند.

فهم من این است که در جوامع چند پارچه‌ی فرهنگی، انسان‌ها نیازمند نزدیک سازی و زدودن فاصله‌ها میان فرهنگ و زبان‌ها هستند، و این کاریست که ما باید نیز در کشور عزیزمان که واقعاً از صدای جنگ و تفنگ خسته است انجام دهیم و در این راه صادقانه و به دور از هرگونه معامله‌ای گام برداریم، و دیپلماسی فرهنگی را در میان خودمان بیشتر از هر ابزاری دیگر ارج بگذاریم و بدان تا رسیدن به یک جامعه ایده آل مدنی امید ببندیم.

یک بار دیگر از لطف بی‌پایان همه‌ی علاقمندان، دوستان و هم میهنانم مهربانم، سپاس می‌گزارم، و آرزو می‌کنم، حنجره ام و هنرم همیشه در خدمت آینده‌ی پُر از شادی‌ها، شادکامی‌ها، صلح و آرامش مردم رنج‌دیده ام باشد.

با ادای حرمت